

Рис. 1. Стратегічні пріоритети реіндустріалізації економіки України на засадах технологічної модернізації

Використана література:

1. Rugman A.M. Porter Takes the Wrong Turn // Business Quarterly, 1992. – Vol. 56. – № 3. – P. 59-64.
2. Cho D.S. A dynamic approach to international competitiveness: The case of Korea // Journal of Far Eastern Business, 1994. – P. 17-36.

Ющишина Л., к.е.н, доц.
СНУ ім. Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

ЗАГОТІВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Вступ. Цукрова промисловість в Україні відноситься до традиційних сфер господарювання, посідаючи особливе місце у структурі національної економіки. Визначаючи роль та місце галузі слід зазначити, що стан та розвиток цукрових заводів країни має міжгалузевий характер, виходячи з їх впливу на переробну, хімічну, фармацевтичну, кондитерську, хлібопекарну, молочну, виноробну, спиртову, консервну та інші галузі харчової промисловості, соціальну інфраструктуру тощо.

Заготівля сировини для підприємств цукрової промисловості є визначальним чинником у результатах роботи підприємства і направленим на розширення його діяльності. У системі заготівель зосереджуються всі важливі результати виробничої діяльності підприємства. Правильно розроблена економічна стратегія може не мати успіху для підприємства, якщо система заготівель не відповідатиме поставленим для підприємства завданням.

Основна частина. На сьогодні склалася ситуація, що бурякопереробні підприємства ведуть боротьбу за постачальника цукросировини, складаючи договори контрактації з географічно віддаленими бурякосійними господарствами. Це призводить до збільшення логістичних витрат, завантаження доріг загального користування, їх пошкодження, збільшення викидів вихлопних газів і підвищення собівартості готового цукру, що відповідно негативно впливає на його роздрібну ціну. Технологічні особливості роботи цукрових заводів вимагають суворого дотримання технології виробництва, термінів виконання робіт, ритмічності роботи, рівня кваліфікації персоналу, якості та конденційності сировини.

Як зазначає Доронін А.В., «середньодобове виробництво цукру на заводах визначається не лише їх виробничою потужністю, а й рівнем продуктивності праці, матеріальнотехнічним оснащенням та ритмічністю забезпечення агросировиною» [2].

На думку Беленкова М. І., Рагуліної І. І., «важливим фактором підвищення ефективності виробництва сировини і цукру є невідкладне зниження собівартості

цих видів продукції за рахунок ефективної продуктивності праці, покращання агротехнічних операцій, організації сировинних зон» [1].

Формуючи стратегію розвитку буряківництва в Україні потрібно враховувати тісну залежність дохідності буряківництва від врожайності та суми витрат на один гектар посіву [3]. Вважаємо, що держава повинна виступити регулятором на ринку заготівлі цукросировини, тоді у вигаши будуть всі: і виробники, і споживачі цукру.

Організаційні зміни щодо побудови системи стратегічного управління заготівельною діяльністю вітчизняних підприємств цукрової промисловості відносяться до стратегічних змін, обумовлених кардинальними перетвореннями зовнішніх умов господарювання, і здійснюються в напрямку реорганізації. Зокрема, процес стратегічного планування заготівельної діяльності підприємств цукрової промисловості має передбачати такі стратегічні напрямки: орієнтація на часткове виробництво органічного цукру; збільшення асортименту продукції, що випускається; задоволення внутрішньої потреби країни в цукрі; створення спеціальних відділів у супермаркетах, де можна буде придбати органічний цукор; удосконалення кадрових стратегії підприємства.

Ефективне розв'язання проблеми заготівельної діяльності на підприємстві потребує етапів, які передбачають вирішення таких завдань: планування маркетингових досліджень у сфері управління заготівельною діяльністю цукрового заводу; розробку прогнозів кон'юнктури ринку; планування каналів поставок; розробку прогнозів обсягів заготівлі цукросировини; складання планів заготівлі; формування господарських зв'язків із виробниками цукросировини; складання кошторису заготівельних витрат.

Висновки та пропозиції. У процесі дослідження виявлено необхідність удосконалення процесу організації заготівельної діяльності бурякопереробних підприємства та вдосконалення системи постачання сировини, де акцент доцільно зробити на можливих способах зниження вартості перевезення сировини на підприємство, покращення її якості, зменшенні втрат. Головна увага, як на одна з найважливіших проблем, котра визначає ефективність цукроваріння, має бути звернута на проблему забезпечення цукрових заводів необхідною кількістю цукросировини. Для удосконалення процесу заготівлі цукрових буряків слід відновити прямі зв'язки між вирощуванням та заготівлею цукрових буряків, створити ефективні інтеграційні формування в технологічному ланцюгу виробництва цукру. Система управління заготівельною діяльністю підприємства має включати в себе функціональні підсистеми: планування і прогнозування, організацію і виконання, контроль і координацію. Майбутні дослідження можуть бути спрямовані на створення комплексу маркетингових ходів забезпечення сировиною. Очікується формування стійкої системи партнерських відносин між заводом та постачальниками цукросировини, що в свою чергу забезпечить зниження ризиків виникнення кризових ситуацій. На нашу думку, такий підхід до основних функціональних підсистем та елементів системи управління заготівельною діяльністю підприємств цукрової промисловості враховує загальні тенденції розвитку заготівельної діяльності і дає можливість в подальшому

сформувати комплекс рекомендацій щодо її стратегічного розвитку. Напрями реалізації даних рекомендацій можуть стати предметом подальших наукових досліджень. Результати можуть бути використані під час процесу розроблення та вибору стратегії взаємодії підприємства з ринками виробничих ресурсів.

Використана література:

1. Беленков М. І., Рагуліна І. І. Систематизація управління виробничим потенціалом цукробурякових підприємств/ Облік і фінанси АПК: бухгалтерський портал URL: <http://magazine.faaf.org.ua/sistematizaciya-upravlinnya-virobnichim-potencialom-cukroburyakovih-pidприємств.html> (дата звернення: 14.02.2020).

2. Доронін А. В. Ефективність виробництва цукрових буряків та цукру в Україні. *Сталий розвиток економіки*. 2013. №3. С.51-55.

3. Оченаш В. А. Ефективність виробництва цукрових буряків та цукру в Україні. *Ефективна економіка*. Дніпропетровськ, 2012. № 11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1535> (дата звернення: 12.02.2020).

Якимчук А., д.е.н., професор,
Національний університет водного господарства
та природокористування, м. Рівне, Україна,
Якимчук О., керівник групи розрахунків
відділу бізнес-систем ТОВ «Рівненська
обласна енергопостачальна компанія»,
м. Рівне, Україна

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ТА ТЕНДЕНЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

Вступ. В процесі децентралізаційної реформи стратегічний розвиток територіальних громад є об'єктивною необхідністю і зумовлений наявністю загальносвітових, загальнодержавних, місцевих тенденцій в соціально-економічному, екологічному аспектах. Формування стратегії розвитку сприяє виникненню істотних переваг як для органів державної влади, так й самої територіальної громади. При плануванні стратегічного розвитку територій повинні поєднуватися наявні концепції державного управління, сталого розвитку, універсализму, унікалізму.

Основна частина. Узагальнення фахової літератури дозволило уточнити сутність стратегічного планування територій як складної системи державного управління, стратегічного планування соціально-економічного розвитку територій, діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування та членів громад або їх представників щодо визначення основної мети та завдань розвитку території, послідовність конкретних дій зі розроблення стратегічних документів розвитку на регіональному, місцевому та локальному рівнях. Визначено, що задля розвитку системи стратегічного планування територій необхідна наявність механізмів державного управління (нормативно-правового,